

Milost v srdci

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

11 *Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí;*
12 *jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti.*
13 *Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí. (Žalm 103, 11-13)*

Píseň: 625

Modlitba:

Pane, prosíme tě, zažeň od nás všechny chmury a děj ať povzbuzeni slovem evangelia jdeme po cestách svého života beze strachu. Pane, děkujeme ti, že tě smíme potkávat v tomto společenství. Děkujeme ti, že jsi s námi, že nám otevíráš Písma. Děkujeme ti, že nám do srdce dáváš naději tak hlubokou, jako nám nikdo jiný nemůže dát. Děkujeme ti, že tyto dary smíme zde u nás rozpoznávat a vzájemně dosvědčovat. A žít z vděčnosti z těchto darů. Prosíme, zůstaň s námi, když ubývá sil. Dej, abychom měli odvahu dosvědčovat tvé evangelium před světem kolem nás. Amen

I. Čtení: (Žalm 136)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v Žalmu 136.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 483

Slůvko dětem:

Máte--li odvahu, zkuste sehrát ztrátu Bible. Předem poprosíme někoho ze shromáždění (třeba učitele NŠ), aby k sobě schoval Bibli ze stolu Páně. Začněte bohoslužbu trojičním úvodem, bez vstupního verše. Ve chvíli, kdy přijde na řadu první čtení z písma, začněte Bibli hledat a necháme i děti hledat... (pokud by někdo ze shromáždění nabízel svou, poděkujte, ale vysvětlete, že opravdu potřebujete tu se záložkami). Co teď budeme dělat? Jak budeme pokračovat? Co všechno nám vypadne...? (Necháme děti i shromáždění odpovídat.) Pak se ozve ten, kdo má Bibli u sebe: Podívejte se! Našel jsem ji! — Děti si dnes v nedělce poví o jednom podobném nálezku...

Nemáte--li odvahu ztratit Bibli, zeptejte se shromáždění, jestli někdy našli poklad. Anebo jestli našli něco, co je hodně zarmoutilo, nebo hodně potěšilo? Některé objevy úplně převrátí vzhůru nohama dosavadní život... o jednom takovém objevu uslyší děti v nedělce.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše v 6 kap., 36-38 verši.

36 *Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.*

37 *Nesudte, a nebudete souzeni; nezavrhuje, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno.*

38 *Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.* (Lk 6, 36-38)

Milí bratři, milé sestry,

Člověk touží „být jako Bůh“ a nejednou se o to pokoušel. Začalo to v ráji a i dnes jsme svědky takovéhoto pokusu. Být jako Bůh - je zdroj zla. A člověk, když po tomhle to touží, tak nepochopil jaký **Bůh ve skutečnosti je.**

Není nic důležitějšího, co by mohlo být z kazatelny pověděno než toto Ježíšovo ujištění: **“váš Otec je milosrdný.”** Nic většího a výstižnějšího se o Bohu nedá povědět: **Bůh je váš Otec a je to Otec milosrdný.** Toto je vrchol zjevení, které ukazuje kdo je Bůh pro nás, pro tebe i pro mě.

V Bibli se o milosrdenství mluví často, zvláště v Žalmech - často zpíváme. I v Žalmu 136, který jsme četli jako 1. čtení, který má 26 veršů a v nich se o Hospodinovu milosrdenství 26 x říká: *“oslavujte Hospodina, nebo je dobrý, nebo věčné je milosrdenství jeho.”*

Víme však co to je milosrdenství? První co mě napadlo u tohoto slova je **milost a srdce.** Milosrdenství je jako zproštění viny u soudu, ospravedlnění po odsouzení, odpuštění provinění. A z Bible se dozvídáme, že Bůh je milosrdný proto, že mu nikdy není lhostejné žádné naše lidské trápení. Každé naše trápení **„bere Boha u srdce“**, dotýká se ho. Bůh se trápí, když se my trápíme.

A v čem vlastně spočívá, že Bůh je milosrdný? Nejzřetelněji nám Bůh své milosrdenství prokázal, když za námi všemi, jak jsme se mu odcizili, a od něj se vzdálili, poslal svého Syna, Ježíše Krista. Když chceme uvidět Boží milosrdenství, stačí se podívat do betlémských jeslí, na toho narozeného Spasitele, a pak na Golgotský kříž, na němž Ježíš Kristus umírá. Právě tam se plně zjevilo Boží milosrdenství, tam nám a všem lidem Bůh dosvědčil, že je náš milosrdný Otec. Je nám tím zjevovaná Jeho zvláštnost a jedinečnost, Jeho jinakost a odlišnost. **Milosrdenství patří k Boží vlastnosti, kterou je potřebné napodobovat.**

Jistě, jsou a ještě budou v našem životě chvíle, kdy jakoby to Boží milosrdenství zastřel temný mrak. Chvíle, kdy jsme tak zkrúšeni a sklíčení, že ani na krok nevidíme a ani se pomodlit nedokážeme. A najednou i v těch tmách vzejde světlo přímým. **Bůh je milosrdný, plný soucitu.** Když je milosrdný náš nebeský Otec, staňme se i my lidmi, kterým není lhostejné žádné lidské trápení. Lidmi, kteří jsou ochotní trpícím - pomoci.

Ta pomoc milosrdným člověkem prokázaná může mít různou podobu podle potřeby a situace těch strádajících. Ježíš však zde uvádí jasna pravidla, pilíře, na kterých má stát vnitřní život komunity: nesoudit, nezavrhouvat, odpouštět, dávat. Ale nepřeslechněme, že Ježíš tyto své výzvy provází zaslíbením a varováním: **když nebudeme soudit nebudeme souzeni, když nebudeme zavrhouvat nebudeme zavrženi, když budeme odpouštět bude nám odpuštěno, když budeme dávat, bude nám dáno.**

Milosrdenství teda není nějaká laciná náprava. Milosrdenství se projevuje mateřsky. Coby Otec, který nás miluje svobodně a vytváří s námi vztah. Coby matka, která nás miluje niterně a dává nám život.

1) Milosrdným se stává ten, kdo své bližní **nesoudí.** To Ježíš staví na první místo, protože nás zná a ví, že my všichni máme sklon druhé **soudit, posuzovat, hodnotit a kritizovat.** Vůči druhým jsme velmi kritičtí, nároční, přísní a dost často i tvrdí. Jejich chyby a viny rychle rozpoznáme. Soudit člověka, že je darebák a zločinec, že provedl to a to a zaslouží si odsouzení a opovržení všech je velkým omylem. Soudit znamená uzurpovat si moc Boží a měřit toho druhého podle vlastního já. Kdo zná srdce člověka, aby ho mohl soudit spravedlivě? Přesně řečeno je nám zakázáno vynášet nad provinilými konečný a definitivní soud.

- 2) Milosrdným se stává ten, kdo své bližní **nezavrhne**. Když někoho zavrhneme, projevujeme to navenek. A tuto hroznou moc „zavrhovat druhé“ máme jenom v určité míře. Když zavrhneme jsme jako vodovodní kohoutkem, který má moc dát, nebo zadržet vodu života. Kdo toto ignoruje a opovažuje se druhého člověka zavrhnout, ten sám sebe vyřazuje z Božího milosrdenství a bude Bohem odsouzen. Toto varování myslí Ježíš naprosto vážně a vyslovuje je zcela jasně. Soudy, které vyslovujeme nad druhými, se stávají naším odsouzením.
- 3) Milosrdným se stává ten, kdo svým bližním **odpouští**. I zde opět vycházejme z toho, o čem nás Slovo Boží ujišťuje: Bůh nám jako náš milosrdný Otec všechny naše hříchy dokonale odpustil. To je nejpřednější zvěst evangelia. Proto kdo přijímá od Boha odpuštění, ten také odpouští svým bližním. Odpuštění znamená definitivně skoncovat s vinou, kterou se ten druhý proti nám provinil. Už na ni nemyslet, už o ní nemluvit. Jedinou podmínkou k tomu, aby nám Bůh odpustil, je odpustit druhým. Když neodpouštíme, opovrhujeme a zahazujeme dar Boží lásky. Odpouštějte, jak si přejete, aby Bůh odpustil vám.
- 4) Milosrdným se stává ten, kdo svým bližním **dává**. „Dobrá míra, natlačená, natřesená a vrchovatá vám bude dána do klína. Nebo jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“ Kdo je milosrdný ten rád dává nuznému a nouzi trpícímu. A kdo je milosrdný, ten nedává lakomě, ale ochotně a štedře, jako dává Bůh, který je naším milosrdným Otcem. Bůh nezná míru! U Něho je hojnost všeho.

Na závěr nemůžeme povědět nic jiného, než znovu opakovat Ježíšovo slovo, kterým jsme začínali: **náš nebeský Otec je milosrdný**. Ať si to uvědomujeme nebo ne, ať mu za to děkujeme nebo ne, každý z nás žije každý den z **Božího milosrdenství**. A bude tomu tak i zítra i pozítří.

Kdo přijímá Boží milosrdenství a žije z něho je milosrdný, nesoudí a nezavrhne, odpouští všechno a dává štedře. Tomu, kdo je takto milosrdný, Bůh štedře žehná, takový bude požehnaný a pro ostatní bude požehnaním. Amen.

Bože náš Otče, kde bychom byli bez tvého milosrdenství? Ať z nás tvé milosrdenství činí milosrdné lidi, ať žádného neodsuzujeme, ať rádi odpouštíme, ať ochotně a štedře dáváme. Amen.

Píseň: 635

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane, chceme se i dnes přimlouvat: Prosíme za lidi, kteří jsou na útěku, myslíme na nás všechny, kteří si neumíme přiznat, co jsme zlého způsobili, jak jsme druhým ublížili. Připomínej nám naši odpovědnost za náš život. Prosíme tě za lidi, kteří jsou na útěku před pronásledovateli, kteří utíkají před násilím, které nezavinili. Prosíme i za lidi, kteří jsou na cestách, z různých dalších důvodů opustili bezpečí a zázemí. Pane, dávej jim najít nový domov, nové zázemí. Prosíme za tvou církev, ať je vždycky přístřeším a azylem lidem, kteří opustili své domovy a vydali se na cestu. Bože, prosíme, vyslyš i naše tiché osobní modlitby... Společně k tobě, náš Pane, voláme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 364

Posláni:

I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovnýk.“ (Izajáš 54, 10)

Požehnání:

„Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“ (Nm 6,24-26)

Píseň: 197